

opusdei.org

«S'ha d'estimular la llibertat de les persones i ajudar-les a créixer»

Entrevista a Juan L. Lorda publicada a Catalunya Cristiana amb motiu de la seva participació a les 53enes Jornades de Qüestions Pastorals de Castelldaura.

11/03/2018

Juan L. Lorda, professor de la Facultat de Teologia de la Universitat de Navarra

«S'ha d'estimular la llibertat de les persones i ajudar-les a créixer»

El professor Juan L. Lorda va ser un dels participants de les 53enes Jornades de Qüestions Pastorals de Castelldaura d'enguany. La seva intervenció va girar a l'entorn de l'Acompanyament espiritual dels joves, emmarcada en el tema general de les jornades: Joves, fe, vocació. Juan L. Lorda, a més de professor de la Facultat de Teologia de la Universitat de Navarra, també és director del Col·legi Major Albaizar, a Pamplona.

Els joves, són el gran repte de l'Església?

Els joves volen que se'ls escolti i, al mateix temps, aspiren a rebre alguna cosa bonica. L'Església té un missatge que en realitat és un diàleg: cal atendre les inquietuds de la gent, el

que pensen... és un diàleg evangelitzador. Tots els cristians estem cridats a donar testimoni de la nostra fe. Això és l'Església. Els joves poden donar testimoni de la fe ells mateixos, però l'han d'anar coneixent, al seu ritme, amb la seva autenticitat, les seves preguntes i experiències...

La joventut valora l'esforç que fa l'Església per ser més propera?

És indubtable que l'Església té un problema d'imatge perquè és una imatge filtrada que arriba a través de la idea que en tenen els mitjans de comunicació. Les coses normals, de vegades, no són notícia. Quan els parles de tu a tu, les coses canvien completament. Aquest diàleg és la gran fortalesa de l'Església, de la vida cristiana, perquè és aquí on es coneixen les coses tal com són. És la millor manera d'arribar a la gent jove, a través del testimoni personal.

Són terra de missió, aleshores...

Tenim el gran problema de la transmissió de la fe. Molts joves, encara que hagin estat batejats, tenen molt poc coneixement de la fe. I el coneixement que tenen del cristianisme no els arriba per vies cristianes... això és un entrebanc molt gran, però el camí és el testimoni personal. Hi ha molta increença entre els joves; un percentatge molt petit se sent cristià. És una crida perquè tots siguem més autèntics, més naturals... per proposar la fe amb més espontaneïtat, amb més confiança, amb més generositat

Els joves viuen en el continent digital, l'Església també?

Ara mateix, la pluralitat i l'obertura que impliquen les xarxes socials són una ocasió per afavorir aquest «de tu a tu» que és propi de la transmissió capil·lar de les coses de l'Església. Hi

ha una presència cristiana a la xarxa que és força notable i això és bonic. És un tema que té molt de futur. És veritat que de vegades el missatge pot quedar a l'albir del que és casual, això és la vida. Internet té avantatges i inconvenients. En el fons, des del punt de vista cristià, hem de fer el que puguem, deixar-nos portar per la inspiració del Sant Esperit, posar-nos davant del que el Senyor ens demana...

Vostè parla d'«acompanyament» espiritual del jove. S'ha superat el terme «direcció»?

La direcció pot semblar que és una mena de manament, i de vegades ha estat així, però no és ni el més habitual ni el més central. És una tasca de consell i potser altres expressions són més exactes... s'ha d'estimular la llibertat de les persones i ajudar-les a créixer. Moltes vegades l'acompanyament

espiritual neix d'un jove que vol descobrir més. És un diàleg; és fer descobrir una cosa a una persona que és lliure. En una persona jove hi veus un cor molt gran, no té el pes de l'experiència, està menys compromesa amb coses, té més aspiracions... tu el que fas és obrir-li horitzons.

Com ha de ser aquest acompanyant?

Sobretot se li exigeix molta autenticitat i molt de respecte i sentit del servei. No ha de ser paternalista, no ha d'esperar res a canvi, perquè no deixa créixer la persona.

L'acompanyant exercita la donació d'un mateix i viure-ho amb despreniment. Ha de ser una persona de fe, que pregui, que posi les coses davant de Déu, que estimi la gent... no fa falta gran cosa més.

Sobretot és testimoni cristià. Hem d'aconseguir que en la nostra vida,

en les paraules que diem, en el nostre exemple, el Senyor hi sigui present. S'ha de ser humil i amb aquesta humilitat transmetre el que es viu. Uns grans acompanyants dels joves són els pares i mares cristians.

Rosa María Jané Chueca

Catalunya Cristiana

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/sha-
destimular-la-llibertat-de-les-persones-i-
ajudar-les-a-creixer/](https://opusdei.org/ca-es/article/sha-destimular-la-llibertat-de-les-persones-i-ajudar-les-a-creixer/) (27/03/2025)